

publicis, queat procedere; & quando pena imponenda delictis commensuranda est, & aliis pluribus, integrum tractatum feci de visitatio. Socinus Pavinus etiam in cod. tr. & Zerola in verbo, versc. 1. & 2. p. & post Concil. Trid. in d. locis, & alii, declarationes Cardinalium super his, & Doctores superioris relatos, apud quos omnes de difficultibus materiae tibi satisfacies, quas omittit, quia nostri instituti non est ultra jam dicta.

68 Unum tamen non dissimulabo, quod Episcopo visitanti afferenti, se super aliquo casu processisse, seu procedere per visitationem, quando de contrario non apparet, creditur, ut appellatio non faciat attentata, quia hoc pertinet ad officium suum, & convenit haec interpretatio subjecta materiae visitationis, ut ita fuit tentatum per Rotam in una Concordie. Decanatus 16. Junii 1570. Quam sequutus Lancel. testatur, de attest. 2. p. c. 12. limit. 18. n. 8. ex qua etiam deducit, ut hoc non solùm procedant in his, quae actuali visitatione per ordinarium gesta sunt, verum etiam in iis, quae ratione visitationis, per eum dicentur fieri, à quibus si appellatur, & appellatio pendente, ad executionem deve- nit, non dicentur attenta, & probant etiam d. Trid. decreta, ubi de visitatione aut morum correctione agitur, &c. d. c. 10. & vide etiam supra citatos Authores.

Horum autem morum, quae sub hac fraterna & potentiali correctione, & emendatione cadere assolent exempla nonnulla constituere poteris, bonum exemplum; & scandalum fugiendum, respicientia. Etenim nihil est quod alios magis ad pietatem & Dei cultum assidue instruat, quam eorum vita & exemplum, qui se divino ministerio dedicarunt; cum enim à rebus seculi in altiore sublevati locum conspiciantur, in eos tanquam speculum reliqui oculos configunt, ex eisque sumunt, quod imitantur, quapropter sic docet omnino clericos in sortem Domini vocatos, vitam, moresque suos omnes componere, ut habitu, gestus incessu, sermone, aliisque omnibus rebus, nihil, nisi grave, moderatum, ac religione plenum præ se ferant, levia etiam delicta (quae in ipsis maxima essent) effugiant, ut eorum actiones cunctis afferant veneracionis motum.

Cum igitur quo majore in Ecclesia Dei & utilitate, & ordinamento hac sunt, ita etiam diligentius sint observanda; statutu sancta Synodus, ut quæ alias à summis Pontificibus & sacris Conciliis de clericorum vita, honestate, cultu doctrinæque retinenda, ac simul de luxu, coemulationibus, choreis, aleis, lusibus, ac quibuscumque criminibus, vel secularibus negotiis fugiendis, copiosè ac salubriter sancta fuerunt, eadem, in posterum iisdem penit, vel majoribus, arbitrio ordinarii imponendis, obseruentur, nec appellatio executionem hanc, quæ ad morum correctionem pertinet, suspendat. Si qua verò ex his in desuetudinem abiisse competenterint, ea quamprimum in usum revocari, & ab omnibus accuratè custodiri, studeant, non obstantibus consuetudinibus quibuscumque, ne subditorum neglectæ emendationis ipsi condignas Deo vindice, penas persolvant: ita decrevit sacrosanctum Trid. Concilium 22. de reform. c. 1. Alia etiam exempla apud Doctores relatos invenies, & posui in unum compilata.

70 Et illud obiter notandum; quod quando est appellatio permitta à correctione, seu visitatione, puta, propter excessum (ut supra diximus) debet exprimi causa gravaminis, sive agatur in judicio, sive extra judicium, sive ante sententiam, sive post sententiam, Scaccia in tr. appell. q. 17. limit. 36. n. 13. Philip. Franc. in q. ad nostram 3. sub num. 3. & 4. de appellat. illam reddentes rationem: quia quando jus resistit appellatio nisi in certo casu speciali, tunc appellans debet illum exprimere casum, ut sic appareat, appellatum esse in casu permesso, cui regula non resistit.

CAPUT XVI.

A sequestro, ejusque relaxatione: sive etiam à deposito, vel ejus remotione; appellatio interpositæ an non deferens vim judex faciat.

SUMMARIUM.

- 1 Sequestrationis decretum est interlocutoria.
- 2 Sequestratio regulariter est prohibita.
- 3 Sequestrum regulariter recipit appellacionem, etiam absque causa expressione.
- 4 Gravamen se constat juris presumptio, seu allegatione juris appellacionem requirit aliam causa expressione.
- 5 Sententia ubi demonstrat causam jure reprobatam, alia appellata non tenetur exprimere, cum illa notoriè constet.
- 6 Actus contra legem prohibentem est nullus ipso jure.
- 7 Juris resistentia efficax est ad prohibendam appellacionem.
- 8 Legitimum dicitur, quod lege probatur, & faciet.
- 9 A sequestri attentati denegata revocatione appellatio deferendum est.
- 10 A sequestro attentato appellatio pendente licita est.
- 11 A possessione & fructuum perceptione non debet quis desistere lite pendente.
- 12 Sequestrum quando necessitatibus judex, apponere plures referunt causas, remissive.
- 13 Sequestrum ex justa causa ex officio potest judex apponere etiam in causis, quibus denegatur ad instantiam partis.
- 14 Sequestrum apponitur in beneficialibus, maximè etiam in instanti dilapidationis ratione, quando timetur ne fructus possint recuperare.
- 15 A sequestro non datur appellatio, quando rex apponit iubet præcipue, non remissive.
- 16 Clem. 1. de sequest. poss. & fruct. & de ejus materia & intellectu, remissive.
- 17 A sequestro imponendo vigore d. Clem. 1. de seq. poss. appallari non licet.
- 18 Sequestrum quando sit apponendum in beneficiis reservatis ab ordinario provis.
- 19 Sequestrum apponendum in beneficiis reservatis non suspenditur per appellacionem.
- 20 Sequestrum apponitur legis præcepto portu ab ipso, quam à judice apponitur censetur, & à legis dispositione non licet appellare.
- 21 Sequestri remedium dicitur cautio, per quam regulariter cessat.
- 22 Sequestrum non evitatur per cautionem, quando à lege apponi mandatur, secus quando simpliciter permitit.
- 23 Gravamen legis non est gravamen, à quo non appellatur.
- 24 Sequestrum ex Clem. 1. de sequest. poss. non recipit appellacionem, quia à lege non judice juris executori impositum intelligitur.
- 25 Sequestrum ubi permititur, judicis arbitrio appellacionem admittit.
- 26 Sequestri mandatum ob periculum fuge debitoris non suspenditur per appellacionem.
- 27 Periculum abi est in mora, appellatio non suspenditur.
- 28 Periculum quando est in mora, receditur à juris regulis.
- 29 Sequestri decretum requirit partis citationem, & cause cognitionem.
- 30 Sequestri revocatur de facto, si ex obruto fuit appositum.
- 31 Sequestram ubi apponitur ob periculum in mora, citatione non est necessaria, nec juris solemnitates.
- 32 Sequestrum ob periculum postum sine citatione, non potest revocari, & relaxari absque ea.

Sequestrum

Pars II. Cap. XVI.

313

- 33 Sequestrum appositum propter scandalum, & rixam vitandam non recipit appellacionem, nec per eam suspenditur.
- 34 Ob sequestrum possessio non amittitur, sed retinetur.
- 35 Sequestrarius ex consensu partium possidet, datus autem à judice nullatenus.
- 36 Sequester depositarius aut conductor ad longum seu modicum tempus, an & quando possit presentare.
- 37 Sequestrarii rei aut beneficii fructus referuantur videnti in fine litis.
- 38 Damnum magnum non est in mora modici temporis.
- 39 Sequestratis fructibus non sequestratur possessio, qua per alios actus potest continuari.
- 40 Descriptio bonorum non suspenditur per appellacionem, & ad quem effectum fiat.
- 41 Descriptio bonorum nemini prejudicium facit, & sic facile fit.
- 42 Descriptio bonorum permittitur, etiam quando sequestram prohibetur.
- 43 Descriptio, per quam bona incorporantur fisco, non permittitur lite pendente, secus de descriptione ad probandum, & liquidandum.
- 44 Descriptio bonorum contra delinquentes hodie non est in usu.
- 45 Actus qui licet geri possunt lite pendente, possunt & post appellacionem.
- 46 Descriptio bonorum permittitur appellacione pendente, ut faciliter fiat executio, & probatio fructuum.
- 47 Descriptio bonorum non auferit possessori liberam eorum, & fructuum dispositionem, cum solùm tendat ad probacionem & liquidationem.
- 48 Descriptio bonorum debet fieri, ubi est periculum dilapidationis & subtractionis, etiam ubi est prohibita sequestratio.
- 49 Sequestri restituendi sententia non recipit appellacionem.
- 50 Sequestri redditum decretum est interlocutoria merita.
- 51 Sequestrum relaxatur, & tollitur statim, quod aliquis possessor declaratur.
- 52 A deposito factò per judicem appellacioni non defens an vis fiat.
- 53 Depositum, & sequestrum idem & promiscue usurpantur in jure.
- 54 Sequestrum est judiciale depositum.
- 55 Inter sequestrum judiciale & depositum extrajudiciale qua sit differentia, ibid. remissive.
- 56 Sequester in omnibus depositario equiparatur.
- 57 A sequestri, aut depositi denegata revocatione appellatio an sit deferendum.
- 58 Distinguitur.
- 59 A sequestri revocatione legitimè facti licita est appellatio.
- 60 Secus ubi nulliter factum sit.
- 61 Prohibetur quid, cum prohibentur omnia, per quæ pervenitur ad illud.
- 62 Solemnitas requisita actu construendo, eadem requiritur ei destruendo.
- 63 Sequestri revocatio non suspenditur per appellacionem quando cessat causa sequestri, aut depositi.
- 64 Sequestrum appositum juris dispositione, non finitur nisi per sententiam transactam in rem judicatam.
- 65 Sequestrum ut tollatur, requiritur sententia executio, cum alter lis non dicatur finita.
- 66 Et quid quando sequestrum apponitur judicis officio, & ejus arbitrio.
- 67 Sequestri loco data cautio de re non baratanda, & restituenda, durat post rem judicatam.
- 68 Sequestrarius semel electus non potest removendi, nisi ex nova causa.
- 69 Depositarius munus suscepit sequestri non potest depolare, nisi iussu judicis, aut alia iusta causa superveniente.

Salgado de Prost. Reg.

D d

vers.